

Sygn. akt II K 122/19

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie, Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący : sędzia Bartłomiej Gadecki

Protokolant : p.o. sekret. sąd. Justyna Byller

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie – A. M.

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2019 roku

sprawy **R. K., syna W. i T. urodz. (...) w B.**

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 24 maja 2004 roku w sprawie II K 290/03 za czyn popełniony w dniu 4 marca 2003 roku z art. 191 § 1 kk na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności – kara została wykonana w całości;

2) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 23 lutego 2009 roku w sprawie II K 7/09 za czyn popełniony w dniu 6 listopada 2008 r. z art. 178a § 1 KK na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została warunkowo zawieszona na okres próby lat 3 oraz grzywny na podstawie art. 71 § 1 KK w wysokości 70 stawek po 10 zł każda, przy czym w dniu 18 stycznia 2010 wykonano karę grzywny;

3) Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 listopada 2013 roku w sprawie II K 177/12, za czyn popełniony w okresie od września 2010 do 16 marca 2011 z art. 258 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7 października 2010 roku z art. 191 § 1 kk i art. 189 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

4) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie II K 623/13 za czyny popełnione:

a) w okresie od połowy stycznia do końca kwietnia 2011 r. z art. 62 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z 29-07-2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 20 stawek dziennych grzywny po 10 zł,

b) w okresie od września 2011 roku do końca kwietnia 2012 roku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29-07-2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

c) w okresie od listopada 2012 roku do 10 stycznia 2013 roku z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat, przy czym postanowieniem z dnia 26-11-2015 roku zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności;

5) wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 7 lipca 2016 w sprawie II K 46/16, którym połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego w sprawie Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie IIK 177/12 z karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego w sprawie Sądu Rejonowego w Bartoszycach w sprawie II K623/13 i orzeczono wobec skazanego karę łączną w wymiarze 2 (dwa) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

6) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 22 czerwca 2016 roku w sprawie II K 359/15 za czyny popełnione:

a) w okresie od początku miesiąca lutego do miesiąca lipca 2010 r. z art. 62 ust. 3 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę grzywny 60 stawek dziennych po 30 zł każda;

b) w okresie od miesiąca kwietnia do miesiąca lipca 2010 r. z art. 59 ust 3 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę grzywny 120 stawek dziennych po 30 zł każda;

c) w miesiącu sierpniu 2010 r. z art. 56 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę grzywny 80 stawek dziennych po 30 zł każda;

d) w okresie od miesiąca września 2010 r. do połowy miesiąca marca 2011 r. z art. 59 ust 3 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę grzywny 160 stawek dziennych po 30 zł każda,

przy czym orzeczono karę łączną 220 stawek dziennych grzywny po 30 zł każda;

7) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 29 stycznia 2018 roku w sprawie II K 682/16

za czyn popełniony w okresie od miesiąca kwietnia 2010 r. do miesiąca marca 2011 r. z art. 59 ust. 1 ustawy z 29-07-2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę jednego roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 KK karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;

8) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie II K 113/18

za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 października

2017 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

orzeka:

I. na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 i 2 k.p.k., art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy karę jednego roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 29 stycznia 2018 roku w sprawie II K 682/16 oraz karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie II K 113/18 i orzeka wobec R. K. karę łączną 1 (jeden) rok i 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt II K 113/18 Sądu Rejonowego w Bartoszycach od dnia 11 maja 2019 r., godz. 01:30;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1513 ze zm.) oraz § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ż. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23% tytułem wynagrodzenia za wykonanie obrony z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 122/19

UZASADNIENIE

Zakład Karny w B. wskazał, że wobec R. K. mogą zachodzić warunki do wydania wobec wymienionego wyroku łącznego.

Sąd ustalił, że wobec skazanego R. K. zapadły dotychczas następujące prawomocne wyroki:

7) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 24 maja 2004 roku w sprawie II K 290/03 za czyn popełniony w dniu 4 marca 2003 roku z art. 191 § 1 kk na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności – kara została wykonana w całości;

8) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 23 lutego 2009 roku w sprawie II K 7/09 za czyn popełniony w dniu 6 listopada 2008 r. z art. 178a § 1 KK na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została warunkowo zawieszona na okres próby lat 3 oraz grzywny na podstawie art. 71 § 1 KK w wysokości 70 stawek po 10 zł każda, przy czym w dniu 18 stycznia 2010 wykonano karę grzywny;

9) Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 listopada 2013 roku w sprawie II K 177/12, za czyn popełniony w okresie od września 2010 do 16 marca 2011 z art. 258 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7 października 2010 roku z art. 191 § 1 kk i art. 189 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

10) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie II K 623/13 za czyny popełnione:

a) w okresie od połowy stycznia do końca kwietnia 2011 r. z art. 62 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z 29-07-2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 20 stawek dziennych grzywny po 10 zł,

b) w okresie od września 2011 roku do końca kwietnia 2012 roku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29-07-2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

c) w okresie od listopada 2012 roku do 10 stycznia 2013 roku z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat, przy czym postanowieniem z dnia 26-11-2015 roku zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności;

11) wyrok łączny Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 7 lipca 2016 w sprawie II K 46/16, którym połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego w sprawie Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie IIK 177/12 z karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego w sprawie Sądu Rejonowego w Bartoszycach w sprawie II K623/13 i orzeczono wobec skazanego karę łączną w wymiarze 2 (dwa) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

12) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 22 czerwca 2016 roku w sprawie II K 359/15 za czyny popełnione:

a) w okresie od początku miesiąca lutego do miesiąca lipca 2010 r. z art. 62 ust. 3 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę grzywny 60 stawek dziennych po 30 zł każda;

b) w okresie od miesiąca kwietnia do miesiąca lipca 2010 r. z art. 59 ust 3 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę grzywny 120 stawek dziennych po 30 zł każda;

c) w miesiącu sierpniu 2010 r. z art. 56 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę grzywny 80 stawek dziennych po 30 zł każda;

d) w okresie od miesiąca września 2010 r. do połowy miesiąca marca 2011 r. z art. 59 ust 3 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę grzywny 160 stawek dziennych po 30 zł każda,

przy czym orzeczono karę łączną 220 stawek dziennych grzywny po 30 zł każda;

7) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 29 stycznia 2018 roku w sprawie II K 682/16

za czyn popełniony w okresie od miesiąca kwietnia 2010 r. do miesiąca marca 2011 r. z art. 59 ust. 1 ustawy z 29-07-2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę jednego roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 KK karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;

8) Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie II K 113/18

za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 października

2017 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W opinii o skazanym wskazano, że zachowanie R. K. można ocenić jako zmienne z tendencją do poprawy; w/w był dwa razy karany dyscyplinarnie – raz za dokonanie pobicia innego osadzonego oraz raz za posiadanie przedmiotu niedozwolonego w postaci banknotu. Ponadto w/w był nagradzany jedenastokrotnie przede wszystkim za wykonywanie pracy na rzecz jednostek. W opinii wskazano także m.in., że skazany swoim zachowaniem aktualnie nie sprawia problemów natury wychowawczej.

dowód: karta karna (k. 3-6), odp. wyroku II K 359/15 Sądu Rejonowego w Bartoszycach (k. 10-11), odp. wyroku II K 682/16 Sądu Rejonowego w Bartoszycach (k. 12-13), odp. wyroku II K 113/18 Sądu Rejonowego w Bartoszycach (k. 14), odp. wyroku II K 46/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie (k. 30), obliczenia kary (k. 31, 32, 33), opinia o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach (k. 37-39), akta Sądu Rejonowego w Bartoszycach II K 113/18, akta Sądu Rejonowego w Bartoszycach II K 682/16, akta Sądu Okręgowego w Olsztynie II K 46/16.

Skazany został sprowadzony do Polski na mocy Europejskiego Nakazu Aresztowania obejmującego tylko kary pozbawienia wolności i nie zrzekł się zasady specjalności.

dowód: (...) nakaz Aresztowania - k. 89-92, akt II K 46/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie; k. 113 akt II K 46/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W ocenie tutejszego Sądu odnośnie R. K. zaistniały przesłanki do wydania wyroku łącznego.

W pierwszej kolejności, z uwagi na nowelizację ustawy Kodeks karny, która swym zakresem obejmowała również przepisy dotyczące zasad orzekania kary łącznej, omówienia wymaga zastosowanie właściwych przepisów prawa. Tak więc art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) stanowi, że przepisów rozdziału IX k.k. w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Zatem przepis ten „wyłączył” stosowanie przepisów rozdziału IX k.k. w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r., to jest przed dniem 01 lipca 2015 r.

Należy wskazać, że wobec w/w można było połączyć kary na obecnie obowiązujących przepisach wobec czego połączeniu podlegały by: kara jednego roku pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 29 stycznia 2018 roku w sprawie II K 682/16 oraz kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie II K 113/18.

Z kolei według przepisów obowiązujących w dniu 30 czerwca 2015 r. art. 85 k.k. miał treść: „Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych

przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa”. Zatem stosując przepisy kk o karze łącznej w zw. z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu kk obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r.) można by połączyć R. K. kary w ten sposób, że „rozwiązać” karę łączną orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie II K 623/13 oraz karę łączną orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 7 lipca 2016 w sprawie II K 46/16 i połączyć kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 listopada 2013 roku w sprawie II K 177/12, tj. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za czyn z art. 258 § 1 KK i karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za czyn z art. 191 § 1 kk i art. 189 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie II K 623/13, tj. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności (wymienioną w pkt 4b komparycji) i karę 3 miesięcy pozbawienia wolności (wymienioną w pkt 4c komparycji) oraz karę jednego roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 29 stycznia 2018 roku w sprawie II K 682/16. Pierwszym nieprawomocnym wyrokiem stanowiącym granicę, o której mowa w art. 85 k.k. w brzmieniu z dnia 30 czerwca 2015 r. byłby wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 listopada 2013 roku w sprawie II K 177/12, a przed 28 listopadem 2013 r. skazany popełnił czyny z wyroków Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie II K 623/13 (wymienione w pkt 4b i 4c komparycji) oraz Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 29 stycznia 2018 roku w sprawie II K 682/16. Jednakże w takim wypadku kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie II K 113/18 za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 października 2017 r. podlegałyby odrębnemu wykonaniu. Zatem trudno uznać, że przepisy k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. byłyby dla skazanego korzystniejsze. Tylko wtedy byłyby korzystniejsze gdyby w stosunku do skazanego zastosować zasadę absorpcji (lub kumulacji poprzez znaczne „pochłonięcie” kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 29 stycznia 2018 roku w sprawie II K 682/16), co jednak w stosunku do tego skazanego nie może mieć miejsca (o czym dalej w treści uzasadnienia). Należy także podkreślić, że zasadą jest stosowanie ustawy nowej (art. 4 § 1 k.k.), co Sąd w niniejszej sprawie uczynił.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 85 k.k.: Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§ 1); Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 (§ 2); Jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (§ 3). Kara za czyn orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie II K 113/18 została wprowadzona do wykonania 11 maja 2019 r. (obliczenie kary k. 31). Z kolei czyn, za który w/w został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie II K 113/18 został popełniony w dniu 22 października 2017 r. Dlatego połączono kary: jednego roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 29 stycznia 2018 roku w sprawie II K 682/16 oraz karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie II K 113/18.

Określając wymiar orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności należy zauważyć, że zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zatem istnieje możliwość wymierzenia kary łącznej w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Wobec R. K. dolna granica możliwej do orzeczenia wobec niego kary łącznej wynosiła 1 rok pozbawienia wolności (wyrok Sądu Rejonowego w Bartoszycach, sygn. akt II K 682/16), a maksymalną karę łączną można by orzec w wymiarze 1 rok i 10 miesięcy (kara jednego roku pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach, sygn. akt II K 682/16 plus kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach, sygn. akt II K 113/18).

Jednocześnie w orzecznictwie wskazuje się, że „niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 lipca 2018 r., II AKa 133/18, Lex) oraz, że: „Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 maja 2001 r., II AKa 63/01, Lex).

Nie zawsze orzeczenie kary łącznej ma też przynieść skazanemu korzyść, co podkreślił Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 września 2001 r. (II AKa 154/01, Lex) stwierdzając, że „Warto nadmienić również, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji”. Co do zasady absorpcji wypowiedziano się wielokrotnie w orzecznictwie. Należy wskazać, że przepisy prawa karnego materialnego nie zawierają nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą pełnej absorpcji w odniesieniu do każdego skazanego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, Lex). Uznano też, że: „Zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej jak dwa, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 marca 2001 r., II AKa 59/01, Lex).

Natomiast zgodnie z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Odnośnie do tego przepisu w orzecznictwie wskazano, że „Decydując o ostatecznym kształcie kary łącznej sąd winien, zgodnie z art. 85a k.k., brać pod uwagę przede wszystkim dyrektywy prewencji indywidualnej oraz generalnej. Jako że przepis ten nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, to użycie zwrotu >>przede wszystkim<< pozwala uwzględnić relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, które sprowadzają się do łączącego je związku przedmiotowo-podmiotowego oraz dzielących je odstępów czasowych, tak aby orzeczona kara łączna zawierała w sobie całościową ocenę przestępczej działalności skazanego i we właściwy sposób miarkowała zastosowaną wobec niego represję karną. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 24 maja 2018 r., II AKa 49/18, Lex).

Wymierzając karę łączną R. K., Sąd miał na uwadze przede wszystkim to, że skazany dopuścił się przestępstw o odmiennym przedmiocie ochrony, tj. przestępstw przeciwko zdrowiu, a także z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie bez znaczenia jest też ilość popełnionych czynów zabronionych i okoliczność, że skazany był już wielokrotnie karany. Niewątpliwie świadczy to o jego lekceważącej postawie wobec obowiązującego porządku prawnego. Nie ma też bliskiej zwartości czasowej pomiędzy popełnionymi czynami, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach, sygn. akt II K 682/16 (czyn popełniony w okresie kwiecień 2010 do marca 2011) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach, sygn. akt II K 113/18 (czyn popełniony w dniu 22 października 2017 r.). Przerwa w popełnianiu kolejnych przestępstw wynosi ponad 6 lat. Sąd wziął pod uwagę też opinię o skazanym, którą ocenić

można jako pozytywną z uwagi na fakt, że wyżej wymieniony był nagradzany jedenastokrotnie przede wszystkim za wykonywanie pracy na rzecz jednostek.

Zestawienie wszystkich powyżej wskazanych czynników skutkowało więc wymierzeniem kary łącznej 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta zdaniem Sądu jest jak najbardziej adekwatna, uwzględniająca cele kary, które to ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara ta uwzględnia zarówno związek przedmiotowo-podmiotowy zachodzący pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz poziom resocjalizacji skazanego. Należy nadmienić, że gdyby orzec karę w niższym wymiarze, oznaczałoby to tylko swoiste premiowanie przestępczej (różnorodnej i rozciągniętej w czasie) działalności skazanego.

Jednocześnie na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt II K 113/18 Sądu Rejonowego w Bartoszycach od dnia 11 maja 2019 r., godz. 01:30.

Co do orzeczonych wobec skazanego kar grzywny teoretycznie istniała możliwość połączenia kar grzywnien orzeczonych karą łączną w wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 22 czerwca 2016 roku w sprawie II K 359/15 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie II K 623/13 za czyn wymieniony w pkt 4a komparycji w wymiarze 20 stawek dziennych grzywny po 10 zł oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 29 stycznia 2018 roku w sprawie II K 682/16 i wymierzenia kary łącznej grzywny. Jednakże należy mieć na uwadze fakt, że skazany został sprowadzony do Polski na mocy Europejskiego Nakazu Aresztowania obejmującego tylko karę pozbawienia wolności ((...) nakaz Aresztowania - k. 89-92, akt II K 46/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie) i nie zrzekł się zasady specjalności (k. 113 akt II K 46/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie). Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2016 r. (III KK 471/15, L.) „Odwołując się do stosownych regulacji rozdziału 65a KPK wskazać należy, że wobec jasnego brzmienia przepisu art. 607e § 1 KPK, osoby przekazanej w wyniku wykonania (...) nie można ścigać za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę przekazania, ani wykonać orzeczonych wobec niej za te przestępstwa kar pozbawienia wolności. Kodeks dopuszcza enumeratywnie wyliczone wyjątki od tego zakazu, z których, w kontekście niniejszej sprawy, istotne znaczenie ma ten mówiący o możliwości zrzeczenia się przez osobę ściaganą prawa wskazanego w omawianym przepisie. Tzw. zasada specjalności, w której mowa w art. 607e § 1 KPK, stanowi ujemną przesłankę wykonania orzeczeń, które nie stanowiły podstawy przekazania. Kodeks nie różnicuje tym samym rodzajów kar, jakie nie mogą zostać wykonane w stosunku do przekazanego. Oznacza to, że chodzi także o specyficzną sytuację wydania wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności z wyroków nieobjętych (...). Z kolei w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2015 r. (III KK 369/14, L.) uznano, że „W wyroku łącznym nie podlega połączeniu kara pozbawienia wolności, której nie można wykonać w wypadku przekazania osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania, gdy podstawą wydania nie było wykonanie tej kary, a skazany nie zrzekł się prawa do korzystania z zasady specjalności (art. 607e § 1 i 3 pkt 7 KPK)”. Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, sąd uznał, że nie jest możliwe połączenie w wyroku łącznym kar grzywnien, bowiem kary grzywny nie były objęte europejskim nakazem aresztowania, a skazany nie zrzekł się zasady specjalności.

Stosując natomiast treść art. 576 § 1 k.p.k. Sąd w punkcie III wyroku łączone wyroki w części nie objętej wyrokiem łącznym, pozostawił do odrębnego wykonania, zaś na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie umorzył (punkt IV wyroku).

W punkcie V wyroku na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1513 ze zm.) oraz § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ż. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23% tytułem wynagrodzenia za wykonanie obrony z urzędu. Kwota ta wynika z w/w rozporządzenia.

W punkcie VI wyroku Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową i zarobkową.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. O.. wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć: obrońcy
3. za 14 dni lub z apelacją.

O., dn. 11 października 2019 r.